

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/40/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411200815
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2012:8411200815.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Kežmarku - samosudca JUDr. Iveta Jenčová v právnej veci navrhovateľky: JUDr. Jany Závodskej, správkyne konkurznej podstaty úpadcu PROKOPY, spol. s.r.o., Poprad, so sídlom: Alžbetina č. 3, Košice, IČO: 31665853, proti odporcovi: L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: H. občan SR, o zaplatenie 1 155 010,20 EUR s prísl. takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1155 010,20 EUR s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 7.12.2007 do zaplatenia a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 320,42 EUR a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka žiadala, aby súd zviazal odporcu na úhradu žalovanej istiny s príslušenstvom. Uviedla, že odporca ako majiteľ a splnomocnený zástupca spoločnosti Výroba betónu spol. s.r.o., po obdržaní sumy 22 000 000,- Sk, ktoré dňa 7.10.1993 poukázal navrhovateľ zo svojho účtu na účet spoločnosti Výroba betónu spol. s.r.o. na základe Zmluvy o dielo č.15/1993 uzavretej medzi objednávateľom - navrhovateľom a zhotoviteľom - spoločnosťou Výroba betónu spol. s.r.o., použil vyššie uvedené zmluvne mu zverené finančné prostriedky v rozpore s účelom ich zverenia a to buď pre vlastnú potrebu alebo pre potrebu svojej spoločnosti. Uvedeným konaním spôsobil odporca navrhovateľovi škodu vo výške 18 765 116,30 Sk, ktoré však celkove aj s povinnosťou navrhovateľa platiť úroky peňažnému ústavu z titulu zmluvy o úvere činí spolu 34 795 837,19 Sk. Škoda uplatnená v trestnom konaní ako nárok na náhradu škody poškodeným Ing. Jaroslavom Živčákom, správcom konkurznej podstaty úpadcu bola vo výške 56 833 439,40 Sk. Neskôr sa s totožným nárokom

2C/40/2011

na náhradu škody pripojila k trestnému konaniu aj JUDr. Jana Závodská, súčasná správkyňa konkurznej podstaty úpadcu.

Odporca si svojim konaním prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, čím spáchal trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods.5 Trestného zákona platného a účinného do 31.12.2005. V zmysle rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 28.7.2008 pod sp. zn. 1T/143/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.7.2008 bol odporca právoplatne odsúdený podľa § 248 ods.5 Trestného zákona platného a účinného do 31.12.2005 za použitia § 35 ods.1 Trestného zákona platného v tom čase na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne. Podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku súd poškodeného úpadcu s nárokom na náhradu škodu odkázal na občiansko- súdne konanie.

Odporcovi, teda vznikol poškodením škody úmyselným trestným činom záväzok uhradiť spôsobenú škodu poškodenému úpadcovi. Poškodený Ing. Jaroslav Živčák a JUDr. Jana Závodská sa ako správcovia konkurznej podstaty úpadcu pripojili k trestnému konaniu so svojim nárokom na náhradu škody v sume 56 833 439,40 Sk a to z dôvodu, že veriteľ úpadcu Slovenská sporiteľňa a.s., si v konkurznom konaní 1K/402/96 uplatnila konkurznom prihláškou pohľadávku vo výške 56 833 439,40 Sk, z ktorej istina predstavuje 30 000 000,- Sk čo je výška poskytnutého úveru a úroky predstavujú 25 628 650,50 Sk a náklady konania a iné príslušenstvo sumu 1 204 788,90 Sk.

Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom zo dňa 28.07.2008 pod sp. zn. 1T/143/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.7.2008 ustálil výšku škody pre účely trestného konania v sume 18 765 116,30 Sk. Podľa názoru navrhovateľa odporca sprenevery finančných prostriedkov spôsobil okrem tejto priamej škody aj ďalšiu škodu a to vzhľadom na tú skutočnosť, že z dôvodu jeho konania nemohlo dôjsť k naplneniu účelu úverovej zmluvy uzatvorenej medzi úpadcom a Slovenskou sporiteľňou a.s., ktorým bola výstavba obchodného centra v Poprade. Z dôvodu nerealizácie výstavby obchodného centra v Poprade úpadca nemal dostatočné prostriedky na splácanie úveru. K spreneverenej sumy sa viaže aj povinnosť úpadcu platiť úroky z poskytnutého úveru, ktoré boli podrobne vyčíslené vzhľadom na výšku spreneverenej sumy odporcom na 16 030 720,89 Sk. Navrhovateľ si uplatnil v rámci tohto konania teda škodu 18 765 116,30 Sk, ako aj škodu vo výške 16 030 720,89 Sk, teda spolu 34 795 837,19 Sk, čiže na súčasnú menu 1 155 010,20 EUR.

V súlade s ustálenou súdnou praxou, z ktorej vyplýva, že ku škode spôsobenej trestným činom patrí tiež vlastné príslušenstvo nároku na náhradu škody ako napríklad úroky z omeškania si navrhovateľ uplatnil žalobou aj tento nárok. Oprel sa o ustanovenie § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením a § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka s poukazom na nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z. V tejto súvislosti uviedol, že výška diskontnej sadzby bola dňa 7.12.2007 4,25 %. Odporca sa dostal do omeškania s platením dlhu, ktorý mu vznikol z titulu škody spôsobenej úmyselným trestným činom deň po tom ako sa dozvedel o uplatnení si náhrady škody poškodeným v trestnom konaní, teda pri oboznamovaní sa s výsledkami vyšetrovania, preštudovaním trestného spisu obhajcom a to dňa 6.12.2007. Preto odo dňa nasledujúceho, teda od 7.12.2007 si navrhovateľ uplatnil úroky z omeškania.

2C/40/2011

Súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal odporca v zákonom stanovenej lehote odpor s tým, že je vo výkone trestu a má limitované možnosti tak nemôže súdu predložiť v požadovanom počte rovnopisy tak, aby ostatný účastník konania mohol dostať ďalší rovnopis. Uviedol, že od roku 1996 bol nútený z osobných dôvodov odísť zo Slovenska a bol preč takmer 12 rokov. Z uvedeného nemal možnosť zúčastniť sa a brániť na konkurzoch, či iných rozhodnutiach vo veciach a preto ani nemá dostatočnú vedomosť k podanej žalobe. Žiadal doručiť ďalší spisový materiál k prípadu a prílohy návrhu. Na pojednávaní žalobca žiadal o poskytnutie lehoty na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe, ktorú žalovaný doručil až na pojednávaní. V tomto vyjadrení žalovaný vzniesol aj námietku premlčania. Žalobca mal zato, že jeho nárok premlčaný nie je. Bol uplatňovaný už v rámci konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde v Starej Ľubovni pod sp. zn. 1T/143/2008 dôkazom čoho je aj výrok tohto rozsudku, v ktorom okrem iného bol poškodený, teda žalobca odkázaný so svojimi nárokmi na náhradu škody na konanie občiansko-súdne. Navrhoval pripojiť predmetný spis, ktorý si súd aj pripojil. Žalovaný trval na svojom vyjadrení, ktoré v deň pojednávania súdu predlžil. Uviedol, že v každom prípade si myslí, že on ako fyzická osoba nie je zodpovedný za škodu spôsobenú žalobcovi. Tiež navrhoval pripojiť trestný spis. Podľa jeho názoru si škodu v rámci trestného konania JUDr. Živčák správca konkurznej podstaty uplatnil. Žiadal pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo vo februári odročiť až na máj z dôvodu, že je v zahraničí, kde má prácu a keďže má probačný dohľad je dohodnutý so súdnou tajomníčkou tunajšieho súdu, že sa bude hlásiť každé tri mesiace a navyše je v Nemecku ešte v skúšobnej dobe. Na pojednávaní v máji 2012 navrhovateľ predložil súdu v písomnom vyhotovení vyjadrenie k vznesenej námietke premlčania odporcom. V plnom rozsahu trval na podanom návrhu a na všetkých svojich prednesoch. Odporca uviedol, že keďže vyjadrenie bolo k jeho námietke premlčania doručené až a pojednávaní a síce to na pojednávaní čítal nevedel sa k tomu hneď vyjadriť. Potreboval si to prečítať, pochopiť to a následne sa vyjadriť. Uviedol, že myslí si, že trvá na námietkach premlčania, ktoré vzniesol na minulom pojednávaní. Na ďalšom pojednávaní právny zástupca navrhovateľa opätovne trval na

všetkých stanoviskách, vyjadreniach, či už ústnych alebo písomných a odporca predložil súdu, ako aj protistrane krátkou cestou vyjadrenie k špecifikácii časti žalovanej istiny a k vyjadreniu navrhovateľa k námietke premlčania. Uviedol, že pôvodne si myslel, že toto vyjadrenie ani nepodá a zrejme to neovplyvní názor súdu. V každom prípade mal zato, že je potrebné zistiť úmysel a prejav vôle, ktorý mal pri využití fin. prostriedkov. Určite nebolo jeho úmyslom finančné prostriedky zneužiť. Už sa vyjadril v priebehu konania z akých dôvodov súhlasil s dohodou s prokurátorom o vine a treste. V Starej Ľubovni podmienil svoj súhlas tým, aby náhrada škody bola riešená v rámci občiansko-právneho konania. Mal zato naďalej, že pohľadávka navrhovateľa je premlčaná. Z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť. Ďalej uviedol, že má 59 rokov, ak sa situácia bude naďalej vyvíjať tak ako teraz približne o rok pôjde do predčasného dôchodku a vzhľadom nato čo sa udialo za 16 rokov predpokladá, že jeho dôchodok bude asi 250,- EUR. Je ochotný, ak bude zo strany žalobcu jeho návrh prijatý z časti dôchodku splácať jeho pohľadávku. V Nemecku býva v prenajatom byte, za ktorý platí 500,- EUR mesačne a ďalšie náklady v súvislosti s tým. Jeho príjem je asi 10,- EUR netto za hodiny. Mesačne robí 165 hodín. Všetky potrebné doklady sa nachádzajú u mediačnej a probačnej úradníčky, ku ktorej sa chodí hlásiť pravidelne. Právny zástupca navrhovateľa reagoval, že už vo veci asi nie je čo povedať vyjadrili sa a súd je viazaný rozhodnutím v trestnom konaní.

V písomnom vznesení námietky premlčania žalovaný okrem iného uviedol, že ako splnomocnený zástupca spoločnosti Výroba betónu s.r.o., neobdržal sumu 22 000 000,- Sk, ktoré dňa 7.10.1993 poukázal navrhovateľ - objednávateľ so svojho účtu na účet spoločnosti 2C/40/2011

Výroba betónu s.r.o. na základe zmluvy o dielo č. 15/1993, ale ju obdržala spoločnosť Výroba betónu s.r.o. a nepoužil vyššie uvedené finančné prostriedky v rozpore s účelom ich zverenia, nakoľko súčasťou zmluvy bola aj ústna dohoda s objednávateľom o ich obojstrannom využití. Poukázal na výpoveď objednávateľa v trestnom spise. Odmietol použitie fin. prostriedkov pre vlastnú potrebu, ktoré boli použité len pre potrebu spoločnosti Výroba betónu s.r.o., a spoločnosti Prokopy s.r.o. Uvedeným konaním spôsobila spoločnosť Výroba betónu s.r.o., určitú vyčíslenú škodu, za ktorú nesie aj zodpovednosť a to aj preto, že neboli ním podpísané prevodné príkazy na použitie jej zverených fin. prostriedkov. Z tohto vyplýva, že škodu spôsobila firma Výroba betónu s.r.o., a nie on ako žalovaný L. Trest, ktorý prijal v konaní 1T/143/2008 prijal z dôvodu, že bol preňho výhodný bez dôkazového pojednávania vzhľadom k iným obvineniam. Ďalej konštatoval, že medzi jeho konaním, ktoré je označené ako protiprávne a spôsobením škody navrhovateľovi neexistuje príčinná súvislosť ako ďalšia nevyhnutná podmienka vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu. Možná príčinná súvislosť, ako aj zavinenie žalovaného nevyplýva z listinných dôkazov pripojených k trestnému spisu vedenom pod sp. zn. 1T/143/2008 na Okresnom súde v Starej Ľubovni. Zodpovednosť za škodu by mala byť posudzovaná podľa § 420 ods.2 Občianskeho zákonníka. Žalovanému nemohol vzniknúť záväzok, ale tento záväzok vznikol firme Výroba betónu s.r.o., ako právnickej osobe, ktorá nesie zodpovednosť za spôsobenú škodu a tým pokladá názor navrhovateľa za neopodstatnený voči jeho osobe ako žalovanému. Vzniesol zároveň námietku premlčania nároku žalovaného.

Navrhovateľ sa vyjadril k vznesenej námietke premlčania v písomnej forme a na tomto vyjadrení trval aj na súdnom pojednávaní. Uviedol, že má zato, že jeho nároky uplatňované v konaní nie sú premlčané. Uplatnil si nárok na náhradu škody vo výške 1 155 010,20 EUR s príslušenstvom spôsobenej úmyselným trestným činom sprenevery podľa § 248 ods.1,5 Trestného zákona platného a účinného do 31.12.2005, za ktorý bol odporca právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni zo dňa 28.7.2008 pod sp. zn. 1T/143/2008. So svojim nárokom bol navrhovateľ odkázaný na konanie občiansko-súdne. Poukázal na ustanovenie § 135 ods.1 3 veta O.s.p., podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania. Súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní. Z tohto vyplýva, že súd v občianskom súdnom konaní je viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Keďže odporca bol právoplatne odsúdený pre tento trestný čin v trestnom konaní bolo preukázané, aj spôsobenie škody odporcom navrhovateľovi, bola teda preukázaná skutočnosť, že za škodu zodpovedá odporca a tiež príčinná súvislosť medzi konaním odporcu a vznikom škody navrhovateľovi. V občianskom súdnom konaní je potrebné vyriešiť len otázku výšky škody. Škodu spôsobenú odporcom spáchaním trestného činu navrhovateľovi je potrebné posudzovať podľa § 420 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a premlčanie nároku uplatneného v konaní je potrebné posudzovať podľa § 106 Občianskeho zákonníka. Z rozsudku

Okresného súdu v Starej Ľubovni je zrejmé, že skutok odporca spáchal v čase od 11.10.1993 do 17.11.1993, teda od tohto momentu plynie objektívna 10 ročná premlčania doba podľa § 106 ods.2 Občianskeho zákonníka. Táto prestala plynúť v súlade s § 112 Občianskeho zákonníka keď navrhovateľ prostredníctvom svojho konateľa L. dňa 10.9.1996 uplatnil nárok na náhradu škody vo svojom výsluchu ako svedka. Subjektívna 2 ročná premlčacia lehota v súlade s § 206 Občianskeho zákonníka začala plynúť odo dňa keď sa navrhovateľ prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá. Navrhovateľ sa toto dozvedel až pri výsluchu svedka L. dňa 10.9.1996, kedy aj nárok na náhradu škody prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu uplatnil, nakoľko ako je zjavné z jeho výpovede odporca ho v rokoch 1994, 1995, ako aj v roku 1996 presviedčal o svojej schopnosti dokončiť dielo a teda že žiadna škoda nevznikne. Vzhľadom k týmto skutočnostiam navrhovateľ namietol vznesenie námietky premlčania jeho nároku na náhradu škody v prebiehajúcim konaní odporcom a mal zato, že k premlčaniu nároku pohľadávky uplatnenej v tomto konaní nedošlo.

V priebehu konania navrhovateľ špecifikoval časť žalovanej istiny písomným podaním doručeným súdu 19.6.2012 a uviedol v tomto podaní, že úpadca prostredníctvom správcov konkurznej podstaty v trestnom konaní uplatnil ako poškodená strana nárok na náhradu škody v sume 56 833 490,40 Sk z dôvodu, že veriteľ úpadcu Slovenská sporiteľňa a.s., si v konkurznom konaní 1K/402/1996 uplatnila konkurznou prihláškou pohľadávku vo výške 56 833 439,40 Sk, z ktorej istina totožná s výškou poskytnutého úveru predstavuje sumu 30 000 000,- Sk, úroky predstavujú sumu 25 628 650,50 Sk a náklady konania a iné príslušenstvo sumu 1 204 788,90 Sk. V trestnom konaní bolo preukázané, že konaním odporcu došlo ku škode spôsobenej úpadcovi vo výške 18 765 116,30 Sk. Správca pre vyčíslenie škody uplatnenej voči odporcovi vychádzal najmä zo skutočností preukázaných v trestnom konaní vedenom proti odporcovi. Veriteľ úpadcu Slovenská sporiteľňa a.s., ako už je vyššie uvedené si uplatnila konkurznou prihláškou istinu vo výške 30 000 000,- Sk a v trestnom konaní bola preukázaná výška škody 18 765 116,30 Sk, čo predstavuje 62, 55% celkovej sumy úverov. Správca pri určení celkovej výšky škody vychádzal zo sumy preukázanej v trestnom konaní, teda sumy 18 765 116,30 Sk, ako aj z toho, že z celkovej sumy prihlásených úrokov veriteľom úpadcu Slovenská sporiteľňa a.s., vo výške 25 628 650,50 Sk pripadá na sumu 18 765 116,30 Sk suma 16 030 720,89 Sk čo predstavuje 62,55 % z celkovej sumy prihlásených úrokov veriteľom úpadcu. Celkový uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 1 155 010,20 EUR sa teda skladá zo škody preukázanej v trestnom konaní vo výške 18 765 116,30 Sk, teda 622 877,75 EUR a zo škody vo výške 532 122,45 EUR, teda 16 030 720,89 Sk. Navrhovateľ súdu dňa 20.9.2012 doručil písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že jeho odsúdením bolo preukázané spôsobenie škody odporcom navrhovateľovi, ale nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním odporcu a vznikom škody navrhovateľovi. Poukázal na ustanovenia § 266 ods.1, ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 268 Občianskeho zákonníka a § 376 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že podľa zmluvy o dielo ods. 5 fakturácia a platenie firma Prokopy s.r.o., bola povinná po 4 mesiacov od zahájenia výstavby poskytnúť ďalších 25% finančných prostriedkov t.j. vo februári 1994, ktoré však neboli zabezpečené. Navyiac vznikli z titulu nedostatočnej projektovej dokumentácie prestojové a ďalšie finančné náklady na zakladanie stavby vo výške 4,8 milióna Sk, ktorá firma Prokopy s.r.o., nemohla uhradiť, nakoľko ich nemala už v mesiaci marec 1994. To znamená, že v zmysle § 376 Občianskeho zákonníka došlo k nedostatku súčinnosti, na kt. bola poškodená strana povinná a tým pádom nemá nárok na náhradu škody. Z trestného spisu a dôkazového materiálu vyplýva, že už pred uzavretím zmluvy o dielo bola poskytnutá garancia firmou Výroba betónu s.r.o., firme Prokopy s.r.o. vo výške cca 10 000 000,- Sk pre Poľnobanku a.s., Poprad, pretože inak by firma Prokopy s.r.o., na uvedené dielo žiadne fin. prostriedky nedostala. Potrebné prostriedky pre objekt boli naprojektované vo výške takmer 60 000 000,- Sk, ktoré firma Prokopy s.r.o., nedokázala zabezpečiť. Z rokovaní medzi objednávateľom a dodávateľom vyplývalo, že obe strany spoločne zabezpečia zvyšok finančných prostriedkov a z dôvodov prestojov budú terajšie prostriedky používané aj pre firmu Výroba betónu s.r.o. S poukazom na § 266 ods.1, ods.3 Občianskeho zákonníka a teda, že úmysel bol strane, kt. je prejav vôle určený, známy, ako aj všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle a v zmysle § 268 OZ osoba, ktorej bol právny úkon určený vedela o neplatnosti právneho úkonu. Poukázal

2C/40/2011

na rozsudok Najvyššieho súdu SR 3 Cdo130/2010 a teda na vzťah príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody. Mal zato, že v danom prípade príčinná súvislosť absentuje. Ďalej sa vyjadril k časti škody vo výške 532 122,45 EUR, ktorá predstavuje 62,55 % úrokov prihlásených veriteľom Slovenskou sporiteľňou a.s., a kt. sa v tomto konaní domáha navrhovateľ. V tejto súvislosti uviedol, že táto škoda nebola spôsobená porušením právnej normy odporcom, ale povinnosťou vrátiť úroky peňažnému ústavu navrhovateľom. Nejedná sa o priamy vzťah následky a príčiny, čiže nie

je daná príčinná súvislosť medzi odporcom a tretím subjektom, teda Slovenskou sporiteľňou a.s. Ďalej konštatoval, že konsolidačná banka a.s., kt. zástupcom v spore je navrhovateľ JUDr. Jana Závodská, správca konkurznej podstaty úpadcu Prokopy s.r.o bola uspokojená v konkurznej veci úpadcu L. - UNICOM pod sp. zn. 1K/58/1995 rozvrhom 2.12.2003. Je teda zrejmé, že Konsolidačná banka a.s., mala vedomosť o konkurznom konaní voči odporcovi ako fyzickej osobe. Pokiaľ ide o otázku premlčania uviedol, že objektívna 10 ročná premlčacia doba podľa § 106 ods.2 OZ prestala plynúť až 11.4.2007, kedy JUDr. Závodská pri výsluchu svedka požiadala o náhradu škody v trestnom konaní, teda cca 14 rokov. 10 ročná lehota uplynula už záverom roka 2003. Firma Prokopy s.r.o., si pri výsluchu svedka dňa 10.9.1996 neuplatnila nárok na náhradu škody iba sa pripojila k uzneseniu o obvinení škodou na požiadavku vyšetrovateľa bez čoho by nebolo možné pokračovať v trestnom konaní. Subjektívna 2 ročná premlčacia doba začala plynúť nie 10.9.1996, ako uvádza navrhovateľ, ale až v marci 1994 keď firme PROKOPY s.r.o., bolo zrejmé, že nie je finančné krytie stavby dokonca už z poskytnutých prostriedkov si nechala dobropisovať 2 000 000,- Sk. Žiadala žalobu zamietnuť.

Z výsledkov vykonaného dokazovania z výsluchu účastníkov, z pripojeného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa 1T/143/2008, z uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.5.2005 pod sp. zn. 1K/402/1996, kt. nadobudlo právoplatnosť dňa 21.6.2005, z konkurznej prihlášky Slovenskej sporiteľne a.s., v konaní 1K/402/1996 zo dňa 15.12.1997, zo základnej úrokovej sadzby NBS, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise, ktorými sú písomné vyjadrenia účastníkov mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni pod sp. zn. 1T/143/2008 zo dňa 28.7.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.7.2008 bol obvinený v tomto konaní odporca L. okrem iného uznaný vinným zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods.1, ods.5 Trestného zákona platného a účinného do 31.12.2005, teda si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu. Bol uznaný vinným z toho, že ako majiteľ a splnomocnený zástupca spoločnosti Výroba betónu s.r.o., Poprad po obdržaní sumy 22 000 000,- Sk, ktoré dňa 7.10.1993 poukázala spoločnosť PROKOPY s.r.o., Poprad, teda úpadca, kt. správcou konkurznej podstaty je navrhovateľka Ing. Jana Závodská zo svojho účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni a.s, mestská pobočka Stará Ľubovňa na účet spoločnosti Výroba betónu s.r.o., Poprad vedeného v Slovenskej sporiteľni a.s, mestská pobočka Stará Ľubovňa na základe Zmluvy o dielo č. 15/1993 uzavretej medzi objednávateľom - spoločnosťou PROKOPY s.r.o., Poprad a zhotoviteľom spoločnosťou Výroba betónu s.r.o., Poprad, kt. predmetom bolo zhotovenie obchodného centra v Poprade a faktúry spoločnosti Výroba betónu s.r.o., Poprad č.100002/1152 zo dňa 4.10.1993 na sumu 22 000 000,- Sk ako zálohu na stavbu obchodného centra v Poprade, použil z vyššie uvedených zmluvne mu zverených fin. prostriedkov na výstavbu obchodného centra Nám. sv. Egídia č. 28/67 v Poprade čiastku vo výške 934 883,70 Sk, fin. prostriedky vo výške 2 000 000,- Sk odovzdal v hotovosti formu dobropisovej faktúry č. 100011-1551 zo dňa 24.11.1993 spoločnosti PROKOPY s.r.o., Poprad finančné prostriedky vo výške 30 000,- Sk poukázal dňa 17.11.1993 na účet spoločnosti PROKOPY s.r.o., Poprad č.ú 1014244-609/0900, zbytok z vyššie uvedených
2C/40/2011

zmluvne mu zverených fin. prostriedkov na výstavbu obchodného centra v Poprade nepoužil tak ako to pre neho vyplývalo zo Zmluvy o dielo č. 15/1993, ale zo zverených fin. prostriedkov použil v čase od 11.10.1993 do 17.11.1993 sumou 18 765 116,30 Sk v rozpore s účelom ich zverenia a to buď pre vlastnú potrebu resp. pre potreby svojej spoločnosti a to tak, že z účtu spoločnosti Výroba betónu s.r.o., Poprad č.XXXXXXX-XXX/XXXX, na kt. spoločnosť PROKOPY s.r.o., Poprad poukázala finančné prostriedky vo výške 22 000 000,- Sk v čase od 11.10.1993 do 17.11.1993 finančné prostriedky vo výške 9 000 000,- Sk vybral v hotovosti a finančné prostriedky vo výške 1 100 000,- Sk vybral v hotovosti konateľ spoločnosti Výroba betónu s.r.o., Poprad A., fin. prostriedky vo výške 5 000 000,- S previedol na ďalší účet spoločnosti Výroba betónu s.r.o., Poprad č.ú. XXXXXXX-XXX/XXXX, fin. prostriedky vo výške 2 882 996,06 Sk poukázal na účet spoločnosti Inžinierske stavby a.s., Košice č.ú. XXXXXXX/XXXX za stavebné práce a prepravné služby, ktoré nesúviseli so stavbou obchodného centra v Poprade, finančné prostriedky vo výške 1 074 627,80 Sk poukázal na účet spoločnosti Východoslovenské kameňolomy a štrkopiesky š.p. Spišská Nová Ves č.ú. XXXXXXX/XXX, kde použitie fin. prostriedkov sa nepodarilo zistiť, finančné prostriedky vo výške 461 711,- Sk poukázal na účet spoločnosti Stredoslovenská cementáreň Banská Bystrica č.ú XXXXXXX/XXXX za nákup cementu, ktorý nebol použitý na stavbu obchodného centra v Poprade, finančné prostriedky vo výške 109 788,- Sk poukázal na účet podniku Okresný stavebný podnik š.p. Kežmarok č. ú. XXXXXXX/XXXX, kde použitie fin. prostriedkov sa nepodarilo zistiť, finančné prostriedky vo výške 250 000,- Sk poukázal na účet č. XXXXXXX/XXXX, ktorý sa nepodarilo identifikovať, finančné prostriedky vo výške 1800 000,- Sk poukázal na účet. č.XXXXXX-

XXX/XXXX patriaci firme L. za zabezpečenie úveru zahraničnej banke na základe Zmluvy o spolupráci v zmysle Obchodného zákonníka, ktorá nesúvisela so stavbou obchodného centra v Poprade, finančné prostriedky vo výške 23 813,- Sk poukázal na účet spoločnosti OP-TIM s.r.o, Krupina č.ú. XXXXXXXX/XXXX za nákup drevo-cementových dosiek, ktoré neboli použité na stavbu obchodného centra v Poprade, čím uvedeným konaním spôsobil pre spoločnosť PROKPY s.r.o., Poprad škodu vo výške 18 765 116,30 Sk. Obrana žalovaného, že súvisel s uzavretím dohody o vine a treste s prokurátorom len s podmienkou, že náhrada škody bude vylúčená na samostatné občiansko-právne konanie je pre rozhodnutie v danej veci irelevantná. Ako už je vyššie uvedené v rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni sa jednoznačne konštatuje, že škoda bola spôsobená zavineným konaním odporcu pre spoločnosť PROKOPY s.r.o., Poprad vo výške 18 765 116,30 Sk.

Podľa § 135 ods.1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania¹⁴); súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

V zmysle vyššie uvedeného citovaného zákonného ustanovenia je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal. Z uvedeného vyplýva, že súd v občianskom súdnom konaní je viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a tiež kto tento trestný čin spáchal. Pre naplnenie skutkovej

2C/40/2011

podstaty trestného činu sprenevery, za ktorý bol žalovaný ako obžalovaný v trestnom konaní právoplatne odsúdený a ktorý mu teda bol preukázaný v rámci trestného konania sa vyžaduje spôsobenie škody na cudzom majetku. Z tohto vyplýva, že odsúdením odporcu bolo preukázané spôsobenie škody práve odporcom navrhovateľovi a ďalej, že za túto škodu zodpovedá odporca, ako aj príčinná súvislosť medzi konaním odporcu a vznikom škody navrhovateľovi, pretože inak by nebol právoplatne odsúdený za tento trestný čin. Boli teda naplnené všetky atribúty pre priznanie nároku na náhradu škody, kt. si navrhovateľ v tomto konaní uplatňoval. Škodu v zmysle uvedeného svojim protiprávnym správaním spôsobil odporca, ku vzniku škody došlo, čo je konštatované už v rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni a existuje aj príčinná súvislosť medzi konaním odporcu a vznikom škody. Škoda bola spôsobená úmyselným trestným činom sprenevery podľa § 248 ods.1, ods.5 Trestného zákona platného a účinného do 31.12.2005, za ktorý bol odporca čo súd ešte raz opätovne zdôrazňuje právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 28.7.2008 pod sp. zn. 1T/143/2008. Navrhovateľ bol v tomto konaní s nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko-súdne konanie. Škodu si úpadca prostredníctvom správcu konkurznej podstaty uplatnil v spomínanom trestnom konaní ako poškodená strana a išlo teda o nárok na náhradu škody v sume 56 833 439,40 Sk a to z dôvodu, že veriteľ úpadcu Slovenská sporiteľňa a.s, si v konkurznom konaní 1K/402/96 uplatnila konkurznou prihláškou pohľadávku v takejto sume, ktorá sa skladala jednak z istiny totožnej s výškou poskytnutého úveru, teda zo sumy 30 000 000,- Sk a úrokov, ktoré predstavujú sumu 25 628 650,50 Sk a nákladov konania a iného príslušenstva vo výške 1 204 788,90 Sk. Ako už je vyššie uvedené v trestnom konaní proti odporcovi bolo preukázané, že jeho konaním bola spôsobená úpadcovi škoda vo výške 18 765 116,30 Sk. Táto suma po prepočte na súčasnú menu predstavuje 622 877,75 EUR, čo je 62,55 % z celkovej sumy úveru. Takúto sumu, teda takéto percento úveru si uplatňuje aj žalobca v tomto konaní, teda uplatňovaný nárok na náhradu škody pozostáva z tejto časti istiny a zo škody vo výške 16 030 1720,89 EUR čo predstavuje adekvátnu časť, teda 62,55 % z celkovej sumy prihlásených úrokov veriteľom úpadcu, teda Slovenskou sporiteľňou a.s., v rámci konkurzného konania. Žiadnu sumu navyše, ako tú, ktorá bola ustálená ako spôsobená škoda v rámci trestného konania samozrejme s prislúchajúcim vyššie uvedeným príslušenstvom si navrhovateľ v rámci občiansko-právneho konania neuplatňuje. Pre zhrnutie, teda možno uviesť, že žalobca pri určení výšky škody uplatnenej proti odporcovi v tomto konaní s čím sa stotožnil aj súd vychádzal najmä zo skutočností preukázaných v trestnom konaní vedenom proti odporcovi. Veriteľ úpadcu, teda Slovenská sporiteľňa a.s., v konkurznom konaní 1K/402/1996 uplatnila konkurznou prihláškou istinu vo výške 30 000 000,- Sk a v trestnom konaní bola preukázaná výška 18 765 116,30 Sk, čo predstavuje 62,55 % z celkovej sumy úveru a pri určení výšky škody, teda správca, teda žalobca vychádzal zo sumy preukázanej v trestnom konaní súd opakuje zo sumy 18 765 116,30

Sk, ako aj z toho, že z celkovej sumy prihlásených úrokov veriteľom úpadcu Slovenská sporiteľňa a.s., vo výške 25 628 650,50 Sk pripadá na vyššie uvedenú ustálenú istinu, pokiaľ ide o spôsobenú škodu suma 16 030 720,89 Sk, teda presne 62,55 % z celkovej sumy prihlásených úrokov veriteľom úpadcu.

Ako je zrejme už aj z citovaného rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 28.7.2008 pod sp. zn. 1T/143/2008 skutok odporca spáchal v čase od 11.10.1993 do 17.11.1993, teda od tohto momentu plynie objektívna 10 ročná premlčacia doba v zmysle ust. § 106 ods.2 Občianskeho zákonníka. Táto objektívna 10 ročná premlčacia doba prestala plynúť v zmysle § 112 ods.2 Občianskeho zákonníka keď navrhovateľ prostredníctvom svojho konateľa L. dňa 10.9.1996 uplatnil nárok na náhradu škody vo svojom výsluchu svedka v rámci trestného konania. Subjektívna 2 ročná premlčacia doba

2C/40/2011

v súlade s § 106 Občianskeho zákonníka začala plynúť odo dňa keď sa navrhovateľ prostredníctvom štatutárneho orgánu dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá. Navrhovateľ s čím súd plne s ním súhlasí sa o tom dozvedel až pri výsluchu spomínaného svedka L. dňa 10.9.1996, kedy aj nárok na náhradu škody prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu uplatnil, nakoľko ako je zjavné z jeho výpovede odporca v rokoch 1994,1995 ako aj v roku 1996 presvedčal o svojej schopnosti dokončiť dielo a teda že žiadna škoda nevznikne. K nároku na náhradu škody sa postupne v rámci trestného konania pripájali aj jednotliví správcovia konkurznej podstaty úpadcu spoločnosti PROKOPY spol. s.r.o., Nám. sv. Egidia č. 64, Poprad. Ing. Jaroslav Živčák pôvodný správca konkurznej podstaty úpadcu sa pripojil s nárokom a náhradu škody v trestnom konaní so sumou 56 833439,40 Sk, neskôr to bola aj správkynia konkurznej podstaty, súčasná navrhovateľka JUDr. Jana Závodská.

Podľa § 106 ods.1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods.2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 106 ods.3 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody spôsobenú niektorým trestným činom korupcie podľa osobitného zákona sa premlčí za tri roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia súdu o spáchaní niektorého trestného činu korupcie, najneskôr za desať rokov odo dňa spáchania tohto trestného činu.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplyní. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd má zato, že nárok navrhovateľa uplatnený žalobou v prebiehajúcom konaní premlčaný nie je a teda pri svojom rozhodovaní na vznesenú námietku premlčania žalovaným neprihliadal.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd priznal navrhovateľovi aj úroky z omeškania nakoľko odporca sa dostal do omeškania s plnením fin. záväzku, ktorý mu vznikol z titulu škody spôsobenej úmyselným trestným činom deň potom a súd priznal úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho, ako sa

2C/40/2011

odporca dozvedel o uplatnení si náhrady škody poškodeným v trestnom konaní, teda pri oboznamovaní sa s výsledkami vyšetrovania, preštudovaním trestného spisu obhajcom obvineného dňa 6.12.2007.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a § 149 ods.1 O.s.p. nakoľko žalobca bol v konaní úspešný. Trovy konania pozostávajú z cestovných náhrad za cesty vykonané v súvislosti s konaniami na Okresnom súde v Kežmarku a to za cesty na trase Košice- Kežmarok a späť na pojednávania dňa 23.2.2012, kde je cestovné vo výške 88,16 EUR, dňa 10.5.2012 bol žalobcom preštudovaný spis 1T/143/2008, ktorý bol zapožičaný z Okresného súdu Stará Ľubovňa v súvislosti s námietkou premlčania vznesenou odporcom. Ďalší nárok na náhradu cestovného vznikom za cesty na pojednávania dňa 15.5.2012 a 20.9.2012. Náhradu trov konania je odporca povinný uhradiť na účet žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX..

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

O V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

O Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

O Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č.

O 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).